

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 12-2010

Fråga om ersättning för psykiskt lidande av övergående natur (sveda och värk) till följd av nära anhörigs död

Vuxna barn har inte ansetts berättigade till ersättning för psykiskt lidande av övergående natur (sveda och värk) till följd av faderns död som inträffade ca ett år efter trafikolyckan.

I ett yttrande den 11 maj 2010 anförde nämnden bl.a. följande.

”Av utredningen framgår att L-EL var med om en trafikolycka den 7 juli 2008 varvid han ådrog sig en hög tvärsnittslesion medförande tetraplegi, respiratorberoende samt tal- och sväljsvårigheter. L-EL avled till följd av skadorna den 10 juli 2009. Under sjukhustiden vårdades han på intensivens fram till september 2008 och därefter på rehabiliteringen till och med april 2009. Den 1 maj 2009 flyttade han till ett särskilt boende där han bodde fram till sin bortgång. Han efterlämnade bl.a. sina barn UL, AB och AL.

UL, AB och AL har yrkat ersättning för sveda och värk till följd av faderns bortgång med 25 000 kr vardera. De har bl.a. anført att om lagstiftaren ansett att dödsfallet måste ske inom viss tid efter skadehändelserna hade detta omnämnts i förarbetena.

Bolaget har godtagit att samband föreligger mellan dödsfallet och skadan men anser att de lagliga grunderna för rätt till ersättning för sveda och värk inte är uppfyllda. Med hänsyn till de svåra skadorna och den överlevnadsprognos som följer av en sådan typ av skada bör de anhöriga enligt bolagets uppfattning med all sannolikhet under en längre tid ha varit medvetna om de risker som varit förenade med skadan. Det är därför bolagets bedömning att underrättelsen om själva dödsfallet i lagens mening inte kan anses ha uppkommit så oväntat och plötsligt för de anhöriga, att en psykisk skada kan presumeras.

Nämnden gör följande bedömning.

I 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen (1972:207) föreskrivs för den händelsen att en personskada har lett till döden att ersättning skall betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära.

I regeringens proposition (2000/01:68) Ersättning för ideell skada, som legat till grund för den nyss nämnda bestämmelsen, anförs på s. 71 att personskadan består i detta fall regelmässigt av en psykisk chock eller andra psykiska besvär. För att sådana besvär skall vara ersättningsgilla som personskada krävs att de är medicinskt påvisbara. När någon dödas genom en skadeståndsgrundande handling, kommer dödsfallet som regel plötsligt och oväntat, inte sällan på ett våldsamt sätt. Det ligger i sakens natur att de efterlevande då drabbas av psykiskt lidande utöver den allmänna sorgen och saknaden efter den närstående. Man kan därför normalt utgå från att den närstående har åsamkats psykiska besvär. I sådana fall där det inte är aktuellt att ersätta andra skadeföljder än sveda och värk och smärre belopp avseende kostnader eller inkomstförlust bör man utan närmare utredning kunna utgå från att dessa besvär är att hänföra till personskada. Då bör det sålunda inte vara nödvändigt att den närstående styrker de psykiska besvären genom läkarintyg eller liknande utredning.

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Av utredningen framgår att L-EL avled i juli 2009 till följd av de skador han fick vid trafikolyckan i juli 2008. Vidare framgår att han under några månader vårdades på intensivvårdsavdelningen och därefter på rehabiliteringsavdelningen för att från och med maj 2009 vårdas på ett särskilt boende fram till sin bortgång. Med hänsyn att L-ELs tillstånd synes ha varit stabilt sedan hösten 2008 och till att han avlidit ca ett år efter trafikolyckan anser nämnden inte att UL, AB och AL kan antas ha drabbats av sådana psykiska besvär av övergående natur som nära anhöriga drabbas av vid underrättelse om dödsfall som kommer plötsligt och oväntat. Mot denna bakgrund och till vad som anges i förarbetena anser nämnden inte att UL, AB och AL är berättigade till ersättning för sveda och värk för psykiska besvär till följd av L-ELs bortgång.”

(dnr 829-2010)